

Univerzita Hradec Králové

Pedagogická fakulta

Posudek bakalářské práce

Posudek vedoucího práce

Studentka: Eliška Komárková

Vedoucí práce: Doc. PhDr. Tomáš Petráček Ph.D., Th.D.

Oponent práce: ThLic. František Burda Th.D.

Autorka práci odevzdala bez předchozí schválení vedoucím práce, což samozřejmě představuje riziko a na práci je to znát. Sice konzultovala pracovní verze některých částí, ale opravdu nelze celou verzi poslat týden před termínem odevzdání a pak ji rovnou podat, aniž by měl vedoucí možnost se vyjádřit. Nemluvě o tom, že během týdne se opravdu nedá nic zásadně vylepšit, byť určité věci přece jen ano. Snadno se mohla vyhnout chybě užívání odstavců, které tvoří pouze jedna věta, někde jsou takto vystavěné celé stránky. Práce pak působí „nastaveným“ dojmem, nemluvě o tom, že to svědčí o nedostatečné jazykové a stylistické úrovni studentky. Přitom je to zbytečné, protože rozsah rozhodně není problémem, práce je v tomto ohledu dostatečná.

K samotné práci si studentka Komárková vybrala téma prezentace stěžejního díla Samuela Huntingtona a především jeho české recepce. Jen málo knih mělo v posledních 25 letech v oblasti sociálních věd stejný nebo větší vliv než tato proslulá kniha. Právě proto mělo těžiště BP spočívat ve studiu recepce této knihy v českém prostředí a její vliv na české myšlení. Téma je samozřejmě velmi široké, které vyžaduje značné schopnosti zvolit si oblasti výzkumu a případně zúžit si téma.

Knihu obsahuje řadu rozporných tvrzení, které někdy jsou proti smyslu samotné BP. Tak když například v úvodu studentka tvrdí, že Huntingtonova kniha není na jedno použití, v závěru se přiznává, že knihu četla jen jednou... Čekal bych minimálně dvojí čtení, jedno primární a druhé již poučené, zralejší, ve světle prostudovaných recenzí a polemik, které by díky tomu mohla zkusit samostatně zhodnotit a vyjádřit se k nim. Pokusy o zaujetí vlastního postoje končí zpravidla zmatečnými výpověďmi, jejichž výrazem je například poslední odstavec úvodu, kde

smíchala řadu fenoménů do vět, které se úrovní blíží spíše poklesle novinářskému než odbornému stylu.

V pasážích kde prezentuje základní teze Huntingtnovy knihy bych čekal větší odstup a v případě studentky oboru transkulturní komunikace i schopnost kriticky reagovat a zhodnotit některé spíše politologicky laděné a zúžené výpovědi. Především se to týká teze, se kterou se naopak vehementně ztotožňuje, že hlavní příčinou rozdělení a jedinou (sic!) příčinou válek je náboženství... jak tedy vysvětlit spory mezi Kurdy a Turky? Mezi různými skupinami afgánské společnosti? Různé občanské války nebo válku o Falklandské ostrovy? Opravdu jsou věci takto jednoduché?

Některé snahy o podání Huntingtonových tezí nedávají mnoho smyslu, jindy se zase dopouští autorka snad jen spěchem nepřesností, když zaměňuje všechny příslušníky Islámu za islamisty (s. 23). V klíčové části práce, kde má prezentovat české reakce na Huntingtnona podává přehled různých recenzí a reakcí, který lze pokládat za reprezentativní, nikoliv za vyčerpávající. Škoda, že v této části zvolila úsporný modus, který by byl lepší v první části, tady mohla jednotlivým reakcím věnovat větší prostor a analytičtější přístup. Bez úvodu pak uvádí kapitolu sedm, kde se zabývá česky vydanými pracemi zahraničních autorů, kteří se nějakým způsobem vztahují k pojednávané práci. Chybí tady zdůvodnění, proč se rozhodla pro její napsání, ale snaha se samozřejmě cení. Škoda, že se nepustila do zevrubnějšího studia vlivu Huntingtnovy teorie na český mediální prostor a samozřejmě na české politické prostředí, zvláště v kontextu nedávných debat o muslimských šátcích a stavbě mešit v českých městech. Rovněž výročí 20 let od anglického vydání a vznik ISILu a další fenomény mohly být impulsem k zhodnocení přesnosti Huntingtnovy teze ve světle historických událostí dané doby.

Práce je přes stylistické nejasnosti a neobratnosti pečlivě jazykově vypracována a ošetřena.

V New Haven 9. dubna 2015

Doc. PhDr. Tomáš Petráček Ph.D., Th.D.